

Sygn. akt I.Ca 440/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Cezary Olszewski (spr.)
Sędziowie:	SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz SSO Joanna Walczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2015 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa **B. K.**

przeciwko (...)w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego (...)w W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach

z dnia 7 maja 2015r., sygn. akt I C 2186/14

I. Zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I o tyle, że kwotę 2.990 zł (dwa tysiące dziewięćset dziewięćdziesiąt złotych) zasądzoną na rzecz powódki B. K. obniża do kwoty 1.300 zł (jeden tysiąc trzysta złotych);

II. Zasądza od powódki B. K. na rzecz pozwanego (...)w W. kwotę 175 zł (sto siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą

SSO Joanna Walczuk SSO Cezary Olszewski (spr.) SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz

Sygn. akt: I. Ca. 440/15

UZASADNIENIE

Powódka B. K. w pozwie skierowanym przeciwko (...)w W. domagała się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 2.990,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 21 sierpnia 2014 r. w sprawie sygn. akt: I. Nc. 1859/14 Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w (...) uwzględnił żądanie powódki w całości oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Pozwane (...)w terminie wniosło sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, w którym domagało się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 7 maja 2015 r. w sprawie o sygn. akt: I. C. 2186/14 Sąd Rejonowy w (...) I Wydział Cywilny zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.990,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 18 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty oraz zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 767,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 617,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Powyższe orzeczenie zostało wydane w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Dnia 15 marca 2014 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony samochód marki P. o nr rej. (...) należący do B. K.. W dacie zdarzenia sprawca szkody korzystał z ochrony ubezpieczeniowej. B. K. w dniu 26 marca 2014 r. zgłosiła szkodę (...) Spółka Akcyjna w W., jako korespondenta zagranicznego towarzystwa ubezpieczeniowego.

Dnia 17 marca 2014 r. B. K. zawarła z (...) D. F. umowę najmu samochodu zastępczego – marki V. (...) za czynsz w wysokości 130,00 zł za każdą rozpoczętą dobę, powiększoną o podatek VAT. B. K. auto zwróciła dnia 9 kwietnia 2014 r. korzystając z samochodu zastępczego przez 23 dni. Łączny koszt wynajmu samochodu wyniósł 2.990,00 zł. Wynajęte przez nią auto było wykorzystywane do załatwiania codziennych spraw, a w szczególności dojazdu z dwumiesięcznym dzieckiem do lekarza.

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego (...) Spółka Akcyjna w W. uznało, iż w pojeździe P. o nr rej. (...) wystąpiła szkoda całkowita. W związku z czym decyzją z dnia 4 kwietnia 2014 r. przyznało B. K. odszkodowanie za szkodę w pojeździe w kwocie 6.000,00 zł oraz kwotę 184,50 zł z tytułu faktury VAT (...) opiewającej na koszty holowania pojazdu.

Nie zgadzając się z powyższą decyzją B. K. zleciła sporządzenie prywatnej kalkulacji kosztów naprawy samochodu rzeczoznawcy D. F., wedle którego szkoda wyniosła 8.800,00 zł. Rzeczoznawca wskazał, iż w jego ocenie naprawa jest ekonomicznie nieuzasadniona, albowiem koszt naprawy przewyższa wartość pojazdu. Koszt sporządzenia prywatnej kalkulacji wyniósł 1.100,00 zł. Ustaliwszy powyższe B. K. powzięła zamiar wystąpienia z powództwem o zapłatę dodatkowego odszkodowania. Ustanowiła pełnomocnika który sporządził pozew opiewający kwotę dodatkowego odszkodowania w wysokości 2.800,00 zł, koszty sporządzenia prywatnej kalkulacji 1.100,00 zł oraz kosztów wynajmu samochodu zastępczego 2.990,00 zł. Sporządzony pozew nie został jednak złożony w Sądzie, a omyłkowo wysłany do (...) Spółka Akcyjna w W. w dniu 24 kwietnia 2014 r.

Dnia 30 maja 2014 r. (...) Spółka Akcyjna w W. wypłaciło B. K. kwotę 3.900,00 zł. Jako tytuł operacji wskazano: (...) P. o nr rej. (...). Wpłata powyższa została zaliczona przez B. K. na poczet odszkodowania uzupełniającego w kwocie za szkodę w pojeździe 2.800,00 zł oraz koszty sporządzenia prywatnej kalkulacji 1.100,00 zł.

Dnia 26 maja 2014 r. (...) Spółka Akcyjna w W. wydało decyzję w której, podtrzymując stanowisko co do zaistnienia szkody całkowitej w pojeździe B. K., przyznało jej dodatkową kwotę odszkodowania w tym 2.600,00 zł tytułem odszkodowania oraz 1.300,00 zł tytułem kosztów wynajmu samochodu zastępczego. Decyzja ta nie została doręczona B. K.. Adresata w decyzji wskazano (...) D. F..

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, że żądanie powódki zasługuje na uwzględnienie. Sąd I instancji wskazał, że konieczność korzystania przez powódkę z wynajętego samochodu jest normalnym następstwem uszkodzenia jej pojazdu w wyniku kolizji w taki sposób, że nie mogła ona korzystać z tego pojazdu. Sama zaś zasadność domagania się przez poszkodowaną zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego nie budziła wątpliwości. Spór między stronami procesu dotyczył jedynie sposobu zarachowania wypłaconej w dniu 30 maja 2014 r. kwoty 3.900,00 zł.

W ocenie Sądu Rejonowego sposób zaliczenia wypłaconej powódce w dniu 30 maja 2014 r. należności w kwocie 3.900,00 zł jest zgodny z art. 451 § 1 k.c. i odpowiada stanowisku prezentowanemu przez powódkę. W tym kontekście Sąd Rejonowy wskazał, że wskazany wyżej przepis daje dłużnikowi spełniającemu świadczenie, możliwość wskazania,

który dług chce zaspokoić. Wierzyciel natomiast - to, co przypada na poczet danego długu - może przede wszystkim zaliczyć na związane z tym długiem zaległe należności uboczne oraz na zalegające świadczenia główne. Ubezpieczyciel uiszczając na rzecz B. K. kwotę 3.900,00 zł podał, iż dotyczy ona szkody: (...), P. o nr rej. (...). Skoro zatem (...) Spółka Akcyjna w W. uiszczając na rzecz powódki wskazaną kwotę podała, iż stanowi ona odszkodowanie za zaistniałą w danym samochodzie szkodę, to B. K. była uprawniona do zaliczenia tejże kwoty na wskazaną szkodę wedle swego uznania. Powódka z tytułu szkody z dnia 15 marca 2014 r., po wypłaceniu jej bezspornej części odszkodowania, zgłosiła dodatkowo roszczenie w łącznej kwocie 6.890,00 zł w tym: 2.800,00 zł jako dodatkowe odszkodowanie, koszt sporządzenia prywatnej kalkulacji naprawy w wysokości 1.100,00 zł oraz 2.990,00 zł koszt najmu pojazdu zastępczego. O wysokości i elementach składających się na powyższe roszczenie pozwane Biuro zostało poinformowane poprzez wysłanie mu w dniu 24 kwietnia 2014 r. pozwu. Sad nie podzielił przy tym stanowiska pozwanego, iż wpłacona w dniu 30 maja 2004 r. kwota 3.900,00 zł została powódce wypłacona z tytułu uzupełniającego odszkodowania do kwoty 2.600,00 zł oraz jako koszt wynajmu samochodu zastępczego do kwoty 1.300,00 zł, albowiem wskazania takiego nie zawierał tytuł przelewu. Powołanie się przez pozwane Biuro na treść decyzji z dnia 26 maja 2014 r. nie znajduje swego uzasadnienia, albowiem nie przedłożył on dowodu, iż decyzja ta B. K. została doręczona. Powódka, zaś zaprzeczyła by treść tej decyzji była jej znana. Mając na względzie powyższe Sąd I instancji uznał, iż żądanie zapłaty kosztów wynajmu samochodu zastępczego za cały okres najmu w kwocie 2.990,00 zł zasługuje na uwzględnienie, zaś odsetki od powyższej kwoty należne są od dnia złożenia pozwu tj. od dnia 18 sierpnia 2014 r.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł w myśl art. 98 k.p.c. w zw. § 6 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 490) tj., stosownie do odpowiedzialności za wynik procesu.

Powyższy wyrok w zakresie pkt I (co do kwoty 1.690,00 zł) zaskarżył pozwany (...)w W., zarzucając Sądowi Rejonowemu naruszenie prawa procesowego w postaci:

1) art. 321 k.p.c. poprzez zasądzenie na rzecz powódki kwoty 1.690,00 zł co do której nakaz zapłaty uprawomocnił się, co doprowadziło do wydania wyroku w zakresie żądania, które w dacie wyrokowania nie stanowiło już przedmiotu sporu, co w świetle art. 379 ust. 3 k.p.c. prowadzi do nieważności postępowania w zakresie zaskarżonym apelacją,

2) art. 365 k.p.c. w zw. z art. 505 § 2 k.p.c. poprzez zasądzenie wyrokiem z dnia 7 maja 2015 r. kwoty żądania, która była już przedmiotem orzekania w postępowaniu nakazowym, zakończonym wydaniem nakazu zapłaty z dnia 21 sierpnia 2014 r., który w zakresie kwoty 1.690,00 zł uprawomocnił się, wobec wniesienia jedynie częściowego sprzeciwu od nakazu zapłaty przez pozwane (...)w W..

Wskazując na powyższe, apelujący wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez zasądzenie na rzecz powoda kwoty 1.300,00 zł wraz z odsetkami od dnia 18 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty w miejsce kwoty 2.990,00 zł oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację, powódka B. K. wniosła o jej oddalenie oraz zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem II instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy zasadniczo podziela ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy w tym zakresie, iż pozwane (...)(...) ponosi odpowiedzialność za skutki zdarzenia z dnia 15 marca 2014 r. powstałe w pojeździe powódki oraz, że powódce należy się zwrot kosztów wynajmu samochodu zastępczego.

Oczywistym jest też, że normalnym następstwem kolizji samochodowej, w wyniku której doszło do uszkodzenia samochodu, jest utrata możliwości korzystania z niego, a co za tym idzie konieczność czasowego wynajęcia pojazdu zastępczego w okresie, gdy szkoda nie została jeszcze naprawiona (tak: SN w wyroku z dnia 8 września 2004 r., IV CK 672/03, w wyroku z dnia 06 stycznia 1999 r., II CKN 109/98), przy czym brak jest podstaw do czynienia w oparciu o przepis art. 361 § 1 i 2 k.c. rozróżnienia, do jakich celów pojazd osoby poszkodowanej był wykorzystywany.

Poza sporem pozostaje fakt, że powódka w związku z uszkodzeniem jej pojazdu zawarła umowę najmu samochodu zastępczego na okres 23 dni, którego łączny koszt – według załączonej do akt sprawy faktury VAT (k. 35) - wyniósł 2.990,00 zł i tak określona kwota stanowiła przedmiot sporu w niniejszej sprawie. Nie budzi również wątpliwości, że nakaz zapłaty z dnia 21 sierpnia 2014 r. wydany w przedmiotowej sprawie uprawomocnił się w zakresie kwoty 1.690,00 zł, albowiem sprzeciw od powyższego orzeczenia został zaskarżony w zakresie kwoty 1.300,00 zł. Zresztą pozwany w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, jak i apelacyjnym wykazał, że po doręczeniu mu odpisu nakazu zapłaty dnia 15 września 2014 r. wypłacił powódce kwotę 1.707,46 zł, w tym kwotę 1.300,00 zł tytułem realizacji nakazu zapłaty w niezaskarżonej części (k. 55, 145-146). W tych warunkach stwierdzić należy, że brak jest podstaw do zarachowania kwoty 1.300,00 zł na poczet kosztów wynajmu samochodu zastępczego uiszczony przez pozwane Biuro w dniu 30 maja 2015 r. (k. 56-58). Uwzględniając powyższe wskazać należy, że Sąd Rejonowy wydając wyrok w niniejszej sprawie dnia 7 maja 2015 r. dopuścił się naruszenia art. 505 § 2 k.p.c., albowiem zasądził całą kwotę 2.990,00 zł dochodzoną w niniejszym postępowaniu, mimo, iż wartość przedmiotu zaskarżenia wskazana w sprzeciwie od nakazu zapłaty wyniosła 1.300,00 zł.

Nie ulega również wątpliwości, że w przedmiotowej sprawie błędnie określił w sprzeciwie od nakazu zapłaty wartość przedmiotu zaskarżenia – powinno być 1.690,00 zł, a nie 1.300,00 zł, skoro zapłacił powódce w dniu 15 września 2015 r. kwotę 1.300,00 zł tytułem zwrotu kosztów wynajmu samochodu zastępczego. Niemniej jednak wobec wiążących granic zaskarżenia, uznać należało, że wartością przedmiotu sporu stanowiła kwota 1.300,00 zł, która stanowiła również górną granicę wartości przedmiotu zaskarżenia w apelacji. W tych warunkach stwierdzić należy, że pozwany w apelacji błędnie określił wartość przedmiotu zaskarżenia.

Uwzględniając powyższe okoliczności oraz fakt, że pozwany nie przedstawił żadnych argumentów przemawiających za niezasadnością wynajmu samochodu zastępczego przez okres 23 dni i ceny za jeden dzień wynajmu (130,00 zł) oraz zrekompensował on powódce koszt wynajmu pojazdu w zakresie kwoty 1.300,00 zł, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że należało zasądzić od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.300,00 zł tytułem brakujących kosztów wynajmu pojazdu zastępczego.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzekł w pkt 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 ust. 2 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490), na które złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika – 90,00 zł i opłata sądowa od apelacji - 85,00 zł.